

a szerű szobák egyikében a minap nagyot
keféltek valakik, naná, valakik, átjött a zaj.
Ezek hát zajai, gondolta Maury.
Milyen röviden elintézték.
Már nem mondhatom nekik: „when you play”, akkor
nagyon könnyű aludni. Tökmindegy. Átfordul másik
oldalára. Maurynek csak egyik fekvésben
van mind a szex, jártában van az éhség, mikor
nincs Maurynek semmi? Gondolom, Kanadában,
én-nem-tudom-ki, azt mondja neki: „Most megint
mi a francnak jöttél; na, gyere, akkor...”
Pár nap múlva Morny beszámol neki Coline
leveléről. „Ki ez a Coline?” Ki kérdi ezt, alusznak,
mind alusznak, ez ébrenlétük, mások ébrenléte,
Mauryt kérdi, a kanadai úrhölgy; megyek, ücsörgök még
udvari ablakomnál, alacsonyan, pár cigaretta, aztán – – –

Szakács Eszter

SÍRÁS VESZ MAJD SZÁLLÁST BENNÜNK

Sírás vesz majd szállást bennünk.

A száguldó felhők földre sújtanak.
Kik tegnap angyalhúst ettünk,
most gyommagot csipegetünk torz fák alatt.

Eszünk körbe forog, mint a propeller
(e kép civilizációnk maradéka)
s testünk könnyű lesz, akár a madaraké,
a levegő mégsem emel fel.

Éltető vizeinket felissza a kín,
repülni így leszünk csak képesek:
virágpor, lebegünk Veled
Tejút sötét áramlatain.

VISSZATÉRÜNK AZ ANGYALOKHOZ

Visszatérünk az angyalokhoz.
Kitárulnak megint a templomok.
Ránk pereg az ég, viharfúttá
ablakról rászáradt homok.

Hiába próbálja a szél
befoltozni a rést, ami
átvillog, az: a készülő
seregek vériszapos lábai.

STYXÜNK EZ AZ ÉJ

Magasba tartott sódarab,
ragyog a kényes, őszi nap.

Itt benn sötétedik, tudom.
Magányunk világít a vánkoson.

Fekete hullámaival a paplan
gyűrűbe fog, indulna lassan.

Hanyatt fekszem, karom kitárva
fogódzom a gyorsulásba.

Styxünk ez az éj, hadd vigyen.
Két ágy között feléd nyújtom kezem.

Testünk egymásba kapcsolt tutajába
kapaszkodj erősen te is, árva,
füldokló Istenem.